


หมวดตัวชี้วัด	Chronic Disease	
ประเภทตัวชี้วัด	HT	
รหัสตัวชี้วัด	DC0201	
ชื่อตัวชี้วัด (ภาษาไทย)	ร้อยละผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี	
ชื่อตัวชี้วัด (ภาษาอังกฤษ)	HT: Percentage of Patients with Hypertension have Good Controlled Blood Pressure	
นิยาม คำอธิบาย ความหมายของตัวชี้วัด	<p>1. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูง หมายถึง ผู้ป่วยทั้งในสถานะผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก ที่ได้รับการวินิจฉัยโรคความดันโลหิตสูงและเป็นผู้ป่วยที่ขึ้นทะเบียนรับการรักษาที่โรงพยาบาลซึ่งมารับการตรวจติดตามในคลินิก ≥ 2 ครั้งใน 6 เดือน หรือ ≥ 3 ครั้งใน 1 ปี โดยมีรหัสโรคตาม ICD-10 TM, ICD-10, ICD-9 ดังที่ระบุไว้</p> <p>2. ควบคุมระดับความดันโลหิตได้ตามเป้าหมาย หมายถึง ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงสามารถควบคุมระดับความดันโลหิตให้อยู่ในเกณฑ์ ดังนี้</p> <p>2.1 ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงทั่วไป ที่ไม่มีเบาหวานร่วม มีระดับความดันโลหิต 2 ครั้งสุดท้ายติดต่อกัน $< 140/90$ มม.ปรอท.</p> <p>2.2 ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีเบาหวานร่วม มีระดับความดันโลหิต 2 ครั้งสุดท้ายติดต่อกัน $< 140/80$ มม.ปรอท</p>	
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	ประเมินประสิทธิผลและความสมบูรณ์ของการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง	
สูตรในการคำนวณ	$(a/b) \times 100$	
ข้อมูลที่ต้องการ	ตัวตั้ง	a = จำนวนผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควบคุมระดับความดันโลหิตได้ดีตามเกณฑ์ที่กำหนด ในครั้งปี
	ตัวหาร	b = จำนวนผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ขึ้นทะเบียนและมารับบริการทั้งหมด (ในครั้งปีเดียวกัน)
รหัสโรค/ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง	ตัวตั้ง	I10, I11, I12, I13, I14, I15
	ตัวหาร	I10, I11, I12, I13, I14, I15
ความถี่ในการจัดทำข้อมูล	ทุก 6 เดือน (ตัวชี้วัดรายครึ่งปี)	
หน่วยวัด	ร้อยละ	
Benchmark (แหล่งอ้างอิง/ ปี) *		
วิธีการแปลผล	ค่ายิ่งมาก = มีคุณภาพดี 	
ที่มา/ Reference	กระทรวงสาธารณสุข	
วัน เดือน ปี ที่เริ่มใช้	1 ตุลาคม 2557	
วัน เดือน ปี ที่ปรับปรุงครั้งล่าสุด	1 ตุลาคม 2559	
เหตุผลของการปรับปรุง	ปรับปรุงครั้งที่ 1 (ตุลาคม 2559): (1) ตัดนิยามคำว่า “principal diagnosis และ/หรือ pdx” ออก เนื่องจาก การลงรหัส ICD-10 ของผู้ป่วยนอก ในบริบทประเทศไทยผู้ป่วยจะมาเข้ารับการรักษาด้วยโรคร่วมหลายโรค โดยอาจจะไม่ได้ระบุให้โรคความดันโลหิตสูงเป็นโรคหลักเท่านั้น	
หมายเหตุ		